

Marlborough exhibeix obra gràfica dels dos genis; Gino Rubert repassa el món de l'art en format teatral al Romea

Francis Bacon i Lucian Freud

Art i arts

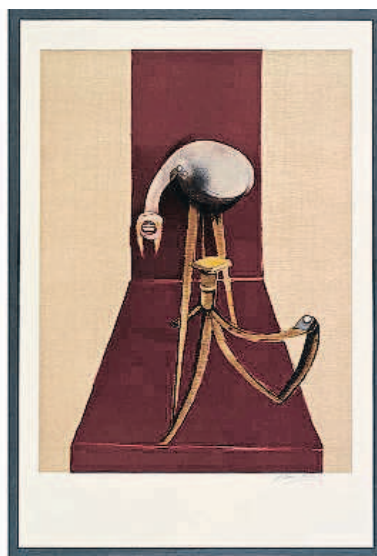
JUAN BUFILL

Marlborough Barcelona presenta una exposició d'obra gràfica original de Francis Bacon i de Lucian Freud, amb el títol *La condició humana*. És molt recomanable i es podrà visitar fins al 24 d'abril. Bacon va elaborar les seves obres gràfiques (litografies i aiguatintes) principalment als anys setanta i vuitanta del segle XX, en col·laboració amb artesans i basant-se en 35 pintures seves. Tinent en compte que aquest artista irlandès –encara que de família anglesa– es pot considerar com un dels millors pintors figuratius de la seva època i que la seva obra gràfica original no és gaire extensa, els preus de les obres poden semblar relativament assequibles.

De Lucian Freud s'exposen sis gravats, realitzats entre l'any 2004 i el 2007. Els va dibuixar amb la planxa col·locada en un cavallet. Cinc d'aquests gravats són retrats de rostres expressius i més aviat turmentats, amb ombres i solcs.

L'obra més important d'aquesta exposició és el gran tríptic de Francis Bacon titulat *2nd Version of Triptych 1944*, compost per tres litografies del 1989, que sumen prop de dos metres d'alçada per més de tres i mig d'ample. És una obra que podria i potser hauria de ser en un museu com el Macba o el Picasso de Barcelona. Les rares figures que apareixen en cadascuna de les seves parts s'inspiraven en algunes escenes pintades per Picasso en el seu moment més surrealista. Però la voracitat sexual adopta a l'obra de Bacon formes menys eròtiques i molt més terribles. Els éssers que apareixen en aquests quadres són com tros-

sos de carn viva, incompleta, voraç, solitària i ferotge. Callen o ensenyen les dents o udolen en llocs tancats i buits, escenaris d'un color entre vermell fosc i bru, amb ombres com a taques. Són figures monstruoses, de vegades sense ulls i famolenques, que anticipen alguns aspectes de la mala bèstia de la pel·lícula *Alien*.

En altres obres de format més petit, Bacon se cenyeix a un tipus d'anatomies ja humanes. Tot i això, les figures també són inquietants. Expressen una angoixa molt característica de la postguerra mundial i de l'existencialisme. Això sí, sempre amb les maneres ferotges i carnals pròpies d'aquest pintor. Bacon sabia expressar emocions barrejades, ambigües, complexes. A *Triptych August 1972* (litografia del 1979) els cossos apareixen incomplets, i la seva manca s'acompanya de

Surrealisme picassà

2nd version of triptych 1944, 1989, tres litografies en gran format de Francis Bacon que sumen dos metres d'alçada per tres i mig d'ample

El gran tríptic de Bacon podria i potser hauria de ser en un museu com el Macba o el Picasso

formes que semblen ombres rosades o bassals de carn dissolta. Bacon incorporava als seus quadres elements abstractes, situant els seus personatges –figures distorsionades o minvades– en escenaris buidats. En una sola figura o a les tres d'un sol tríptic era capaç de reunir i d'expressar vigor corporal i malenconia, solitud i energia agressiva, desig sexual i por de la mort. Aquesta seria la condició humana, segons Bacon. Per sort, hi ha també altres opinions i visions, on entrarien en joc la llum, l'obertura i el sentit de l'humor, entre altres coses.

Gino Rubert. Es comencen a mostrar obres que van ser posposades a causa de la pandèmia. La peça de Gino Rubert *El món de l'art* per fi es va poder estrenar el 22 de març, al Teatre Romea de Barcelona. Sessió única i gaudida. Aquest ex-

cel·lent pintor havia anunciat fa més d'un any que preparava una obra teatral que tenia certa relació amb la seva sèrie de pintures *The opening*, d'ambient artístic i amb molts personatges. Tot i això, a *El món de l'art* ens trobem una peça satírica de baix pressuposat, amb pocs i benvinguts intèrprets i amb moments musicals. De fet, el més sorprenent de la funció va ser descobrir que aquest pintor que també ha publicat dos bons llibres de relats, resulta que és un *showman* complet, capaç d'interpretar molts i diversos personatges, en diferents idiomes i de diversos gèneres, com un Fregoli multivocalista. I que a més compon bona música, la toca al piano i la canta en diversos registres, des d'un gairebé blues a una divertida cançó de terror anomenada *Fata Morgana*, amb cors gòtics de Lu Colomina.●